

חמשיריון

היתה פרגית בת לגחורן
שפגשה תרנגול בבית אורן.
אחרי נשיקה
ראשונה ורבה,
היא לכה לו מסרה על הגורן.
יעקב אלמוס, תל-אביב

היה איש שמן, שמו דומן,
הוא לגן ילדים הזדמן.
שאלה הגננת:
"מחכה הוא לילד?"
"לא", ענה, "הנני פתם שמן."

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים מבין המשתתפים בשליחת חומר לעמוד זה יזכה מדי שבוע בשבוע בפרס של 10 לירות. הזוכה בפרס השבוע הוא הקורא-בניכר, ה. גולה, גיבה.

הקללה
מאז השידור של שלושה בסירה אחת, עם הקללות המפורסמות של דן בן-אמון ושות', אני מוצפת הצעות קללות של קוראים. לא יאומן לאיזו מידה של חידושים גאונים יכול להגיע המין האנושי, כשהוא צריך להלביץ את פני חבריו בעתון. החלטתי לא לפרסם אף קללה, אולם ישנה אחת אשר חייבת אני בכל זאת להביאה לפניכם. היא נשלחה עליידי רון בליי, מרחוב התקפה 3, קריית מוצקין, ומכוננת לאסטרונום: "שאתך תצמיח לך קרניים קוסמיות!"

טעות לעולם צודקת

הרפתקאותיו ואהבותיו של עומד כיאם.
(הארץ)
מרדכי דן, תל-אביב
חברם של יושב באבא וארבעים הנביים.
מנהל מחלקת הירקות במשרד החקלאות,
שהשתתף גם הוא באותו סיר. (על
המסמר)
אליק מג, חיפה
סיר הבשר האנושי.
היא החזיקה בידיה מיליון פולניאנגלי.
(ידיעות אחרונות)
גורית הלה, נתניה
מצב אשר לא יתואר במילים.
התעניינות מצד תיירים ירודים מכל
העולם. (ידיעות אחרונות)
שמאל רם, תל-אביב
העשירים מתעניינים במנוסה-קארלו.

קל וחומר

- * שוטר התנועה לנהג: "אולי לא נסעת במהירות של מאה קילומטרים, אבל עשית כזו מה שיכולת כדי להגיע לכך."
  - * אשה, למפקחת הטלפונים: "אבל גברתי, זה לא יתכן שמספר פר זה תפוס! כל החברות כבר ברוגז אתה, ואני היחידה שעדיין מדברת אתה."
  - * שיחה בין שני טרונים: "לפני שנה הייתי שוויצר נורא. הלכתי לרופא נפש. הוא ריפא אותי יחת-שתיים מההירות. עכשיו אני בחזר מצויין."
  - * מחזר, לבחורה שדחתה את הצעתו: "אילו היה לי כל מה שאת רוצה כדי שאמצא חן בעיניך, את חושבת שאת היית מוצאת חן בעיני?"
  - * אשה לבעלה: "אני יוצאת לרגע אחד. ערבב בבק-שה את המרק כז רבע שעה."
- חנה והבי, תל-אביב
- * מה יקרה אם תפרוץ מלחמת עולם שלישית? קשה עדיין לקבוע את הקווים האסטרטגיים הגדולים, אולם כבר ברור שי"קול ישראל" יודיע בערך כך: "קול ישראל. הרי החדשות, ועיקרן תחילה. פרצה מלחמת העולם השלישית. גרמניה, חוני גריה וחבלים גדולים מרוסיה נחרבו. דרום-אמריקה וקנדה הופי צצו קשות בפצצות מימן. הבוקר הגיע לחיפה סיר פרנציוס רבינוביץ, זכיקור של שבועיים, כאורח ההסתדרות."
- אלימלך רייף, חיפה

עוד סיפורים מכפר ברוך

א בריכתלול היה מך הרפורטים של חיפה. לא היה יום שלא היה חוזר לתחנה עם 27 רפורטים בכיס. בקיצור, שמו ומראהו הילכו אימים על כל נהגי הצפון, למרות שהחברה משרות החולה פתחו לו פעם את הראש עם מפתח צרפתי. הדבר רק עזר להגביר את גאוחו, מפני שכשהיה יושב עם השכאב בקפה של מוסקפה מלחום, היה מתפאר בין נרגילה אחת לשניה: "על הראש שלי לא יכולים להגיד שהוא שחה חרא!" והיה מוריד את כובעו ומגלה את קרקפתו, שמחציתה המרוסקת הוחלפה בלוחית זהב.

מכל הנהגים של העמק, היו הכפרי-ברוכיים השנואים ביותר עליו, מפני שכל פעם כשהיו עוברים בכיכר המלכים עם המאקדיון והוא היה שם, היו נותנים בכוחה בנזון על ריק, כך שהיה מתאכך סביבו עשן כזה שאפשר לחתוך אותו בסכין. אבל זה לא כל כך חשוב; העיקר היה הטיטוטו שהיו משאירים אחריו — טיטוטו כזה שאפילו הקבצן החרש היה מקבל דפיקות לב.

יום אחד החליט — את החברה האלה אני דופק או ששמי לא אבו תבלול! אבל חיכה היכה, ולא הלך. כבר החל לחפש שם חדש, כשיום אחד, יא אללה! הוא רואה את המאקדיון עם אנטנה! החליט — אם אני תופס אותם עם רדיו פתוח בעיר, אני נותן להם תאזוק כזה, שיזכרו אותי כל החיים. אבל החברה היו חכמים ממנו. אמנם הרדיו היה פתוח אצלם כל הזמן, אבל כשהיו עוברים עליידי אבו תבלול, היו עושים תנועות בשפתים, כאילו זה הם ששרים, ואז תוקעים טיטוטו כזה שאפילו אם עברול וואהב היה שר עליידו, הוא לא היה שומע אותו.

אך לכל דבר יש קץ. יום אחד החברה נוסעים ושומעים את שמשון גוימן שר יש לי כנרת, והחברה מניעים בשפתים, כשפתאום מחליפים את התקליט לשרה יערי ששרה שדות שבעמק. כיוון שאף אחד מהחברה לא יכול לחקות צחחה שכזאת, הם התבלבלו! על המקום אבו תבלול תופס את העסק וזה עכשיו תורו לתקוע טיטוטו. הוא עוצר אותם בשריקה אדירה, בלי הרבה חוכמות, כשחיוך של אושר על פניו, כאילו הוא הולך לבלות עם לילה מוראד. הוא מתקרב, מוציא את פנקסו ומתחיל לרשום! יוסקה הספיק לסגור את הרדיו, אבל אבו תבלול מתעקש. משנוכר יוסקה איך יצחקו ממנו בכפר, הוא נלחם עד הסוף! "בחיי שלא עשיתי שום דבר רע", מיתמם יוסקה. "והרדיו זה כלב?" אומר אבו תבלול אגב כתיבה. "אני! רדיו? בחיאת דינק שהרדיו היה סגור!"

"אתה רוצה לומר שאני משקר?" מתבלטים עורקיו של אבו תבלול.

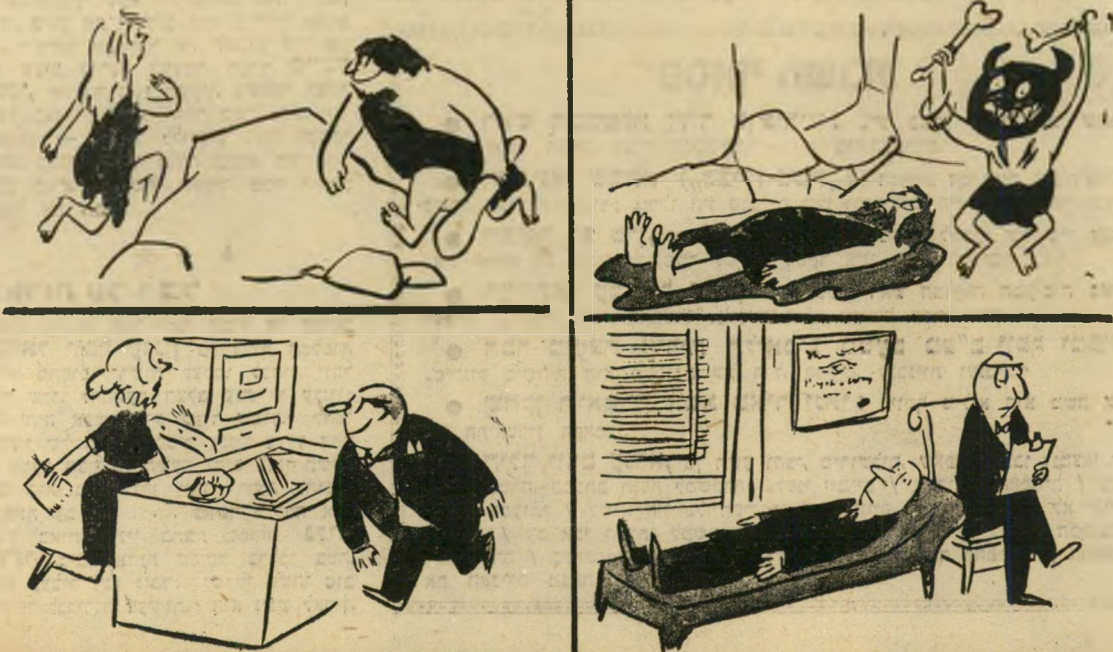
"לא, יא יסירי — זה בטח היה הרדיו מן האוטו של נצרת שעבר!"

"לא — מן האוטו שקר זה בא!"

יוסקה לא יכול להשלים עם הדפיקה. "תראה, בחיי העינים שלך שהרדיו היה סגור!" פה אבו תבלול הפסיק והתעמק. עינים, ובעיקר כשהמדובר בעינים שלו, זה לא עסק פשוט! אז טוב, ויתר אבו תבלול: "תביא לי הכחה שזה היה סגור!" יוסקה לא איבד את עשתונותו. "תגיד, אם הרדיו היה פתוח — האנטנה היתה צריכה להתחמם, כן?"

"כן" ענה אבו תבלול בהיסוס. "אז תיגע ותראה בעצמך אם היא חמה או לא!" וכך נפטרו החברה מרפורט. אבו תבלול חזר לתחנה חזר בערב, כשבכיסו רק 26 רפורטים. ה. גולה, גיבה.

מעולם ועד עתה - או, האנושות לא השתנתה

מאגדות ב'ת-הספר לרפואה

אחד הסטודנטים שנכשל בבחינה, הס' ביר לחבריו את סיבת כשלונו: "הפרו פסור שאל אותי מה צריכים בשביל חוקן. אמרתי לו — 'שבן. אבל זה כנראה לא הספיק לו.'"

★
על הדשא בחצר בית-הספר לרפואה, עליו נוהגים הסטודנטים לבלות את הפסקות, הופיע יום אחד שלט, בזו השון: "נא לא לדרוך על הדשא". כבר למחרת נעשו התוספות והשינויים הדרי שים, כדי להקל על מצפון הסטודנטים שהמשיכו להשתעשע על הדשא. וכך נק' רא עתה השלט: "נא!! לא לדרוך על הדשא?"

★
סטודנטית נשאלה עליידי מרצה מה הם סימני ההריון. ענתה היא במבר: כה: "ובכן, יש נטיה להופעת בטן גדולה, וכן קיימת אפשרות של בחילה, וכמוכן חוסר פעילות של אברים נק' ביים מסויימים."

לעג לה המרצה: "לי יש בטן זיי גדולה, חסרה אצלי פעילות של אברים נקבים מסויימים, וגם בחילה יש לי — מתשובתך, האם אני בהריון?"

ג. שביס, ירושלים